

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 726. Usque Ad Annum 813

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117859

§.36. Sessio sexta. Concilium Constantinopolitanum refellitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66091](#)

Sæcul. VIII.
A. C. 787. petebatque a Sacra Synodo, ut in me-
diū veneranda Imago afferretur, eam
que omnes salutarent. Deinde, ut o-
mnia, quæ scripta essent adversus Sacras
Imagines, igni manciparentur. Respon-
dit Sacra Synodus: *Veniat Sacra Imo-
go. Fiat!* ita, postquam Patres sæpius
de more proclamassent, Actio quinta so-
luta est.

§. XXXVI.

*Sessione sexta. Concilium Constantino-
politanum refellitur.*

Sexta Sessione biduo post quintam ha-
bita nihil aliud actum, quam quod
Refutatio Fidei Definitionis in Concilia-
bulo Iconoclastarum Constantinopoli an-
no 754. editæ lecta fuerit. Hæc Refu-
tatio dividebatur in sex Tomos. Joa-
nes

6. Octobr.

devotissimus Presbyter, locum retinens San-
ctissimi Papæ Romani, e Charta legit: Tarasio
Sanctissimo Archiepiscopo Constantinopoleos no-
væ Romæ, & universali Patriarchæ, & omni
Sacræ Universali Synodo Petrus Primas Pres-
byterorum Sanctissimæ Ecclesiae Sancti &
omnibus Sæculis celebrati Petri Apostoli, & Pe-
trus Presbyter & Præses S. Sabæ, ambo Vi-
carii Hadriani Sanctissimi Papæ veteris Roma,
Guslum censemus &c.

Nempe amori pacis & Ecclesiarum concor-
diæ, aliquid dandum fuit.

nes Diaconus Ecclesiæ Constantinopoli-Sæcul. VIII.
tanæ primam legit partem, secundam ve-

A. C. 787.

ro Epiphanius Diaconus, & Textum Con-
ciliabuli legebat Gregorius Episcopus
Neocæsariensis ex numero illorum, qui
Pseudo-Concilio præfuerant. Contra
Titulum, qui præpositus fuerat in hunc
modum: Definitio Sanctæ Magnæ & U-
niversalis Synodi, in Refutatione dici-
tur: *Quomodo Synodus est Universalis,*
quam nec omnes receperunt, nec approba-
runt, sed aliarum Ecclesiarum Episcopi
Anathemate devoverunt? in quam Epis-
copus Romanus, () & Episcopi qui apud*
eum sunt nec per Legatos nec per Epi-
stolas Provinciales, quemadmodum in
Synodis fieri debet, non consenserunt?
Quin etiam neque concordantes sibi ha-
buit Patriarchas Orientis Alexandri-
num, inquam, Antiochenum, Jerosoly-
mitanum, neque eorum Mystas & Sa-
cerdotes?

Pseudo-Synodus dicit: *Jesus Chri-*
stus reduxit nos ab Idolorum cultu &
errore; sed in Spiritu & Veritate a-
dorationem nos docuit. Ad hoc respon-

p. 42.

det Sacra Synodus: *Quomodo ergo rur-*

Sup. Lib.

Hh 5 sus XLIII. §. 13

(*) En! rursus contra Protestantes testimo-
nium clarissimum, sine Communicatione cum Ro-
mano Pontifice nullam Synodum legitime cele-
brari posse.

Sæcul. VIII. *sus in Idololatriam inciderunt, qui in A. C. 787. eum credunt? Nam, Regnum illius Regnum sempiternum. Non quemadmodum terreni Reges, qui nunc quidem Victoria superiores, nunc vero inferiores videntur, ita quoque Deus; verum i-*

p. 403.

jus victoria in Sæcula perdurat, non

Rom. II. 29. *pœnitenda enim Dona Dei. Quasi Sacra Synodus diceret: Injuriam Jesu Christo facit, (*) qui totam Ecclesiam Idololatriæ accusat. Concilium Constantinopolitanum dicit, quod sex Sacri priores Synodi Oecumenicæ Ecclesiam conservaverint incontaminatam. Concilium Nicenum respondet: Ab eo tempore quo celebrata est Sacrosancta Synodus Oecumenica usque ad Conciliabulum illorum, qui contra Imagines stetunt, non plus quam septuaginta anni lapsi*

(*) Auf diese Stelle würde der Herr Möhlemann keine zureichende Antwort ertheilen können, indem er kein Bedenken gehabt zu schreiben in der Vorrede zu der Geschichte der Schlangenbrüder; Wenn auch Gott zugelassen hätte, daß die Kirche durch viele Jahrhundert im Irrthum gesessen wäre, könnte niemand als ein Unsinngiger von den Protestant en verlangen, daß sie wegen der göttlichen Verordnung Rechenschaft geben sollen. Weil er nämlich auf die Frage: Wo war die Kirche vor Luther? nichts vernünftiges antworten kann, so gerath er auf solche Auschweifungen.

qui in
lius Re-
madmo-
dem Vi-
feriores
erum e-
it, non
quasi Sa-
n JESU
celesiam
in Con-
x Sacra
eclesiam
Con-
eo tem-
cta Sy-
ciliabu-
es steti-
ta anni
lapsi
rr Mo-
i Fonne,
en in de-
ibrider;
die Rie-
m gene-
iger von
egen da
en solle
var eue
antwoe-
rweisun
lapsi
sunt. *Omnibus autem notum est, Sæcul. VIII.*
neutquam illo temporis spatio Imaginum picturas fuisse introductas, sed mos
Icones colendi sexta Synodo antiquior est,
imo (ut verius loquar) ab Apostolorum Prædicatione extitit, quemadmodum in omni loco ex Templis Sacris docemur, id quod & Patres Sancti, & Historiarum Scriptores tradunt. Refert
deinde Canonem Concilii in Trullo, quod
tanquam supplementum sextæ Synodi habet, ubi de pictura *Agnus Dei* agitur.

A. C. 787.

p. 406.

Can. 80.

Concilium Constantinopolitanum dicit: *Christianis sensim in Idolatriam relapsis Deus fideles nostros Imperatores iuscitavit, Apostolorum imitatores, peritos ad componendam quæ inter nos est contentionem, & ad Diabolicæ fraudis munitionem evertendam.* Concilium Sessio sexta.
Nicenum nefandæ adulatio- p. 411.
nit redarguit, dicitque, horum Episcoporum Constantinopoli congregatorum fuisse Christianos docere & ad perfectio- p. 414.
nem ducere, cum ipsis Traditiones Apo-
stolicæ essent concreditæ.

p. 423.

p. 422.

Ceterum quoties de Actis in sexta Synodo mentio recurrit, tam Conciliabulum Constantinopolitanum quam secundum Nicenum semper inter damna-
tos Honorium Papam nominant, Legatis Papæ præsentibus & dissimulan-
tibus.

Sæcul. VIII.
A. C. 787.

p. 430.

tibus. Quod hic semel notasse sufficiat.

p. 435.

p. 439.

p. 427.

Sup. Lib.
XLIII. §. 6.

p. 447.

p. 50.

In refutatione deinde demonstratur, Concilium Constantinopolitanum in articulo de Imaginibus JEsu Christi sibi ipsi adversari, dum Catholicos accusat, quod simul utramque Hæresim Nestorii & Eutychis propugnarent, quod esset impossibile, cum duæ illæ Hæreses directe sibi opponantur. Ad Sophismata iconoclastarum respondetur; JEsum Christum pingi in illa Natura, in qua nobis fuissest visibilis, Imaginem vero tantum ipsius nomen gerere, sed substantiam non inesse. Nec idcirco a nobis duas Naturas dividi, cum potius Imago Humanitatis in nobis Ideam totius JEsu Christi id est Verbi Incarnati excitet, sicut imago hominis puri in nobis ideam animæ corporisque ipsius producit.

§. XXXVII.

Objection ab Eucharistia petita.

Quod spectat ad Objectionem petitam ab Eucharistia, de qua Concilium Constantinopolitanum dicebat, solam esse JEsu Christi Imaginem, quam venerari Christianis liceret, Concilium Nicenum respondet in hunc modum: *Nullus Apostolorum aut Patrum unquam dixit; Sacrificium incruentum esse Imaginem Corporis JEsu Christi, non enim bant Doctrinæ.*